

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 06/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: MỤC NÓI RÕ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN HAI)”

Người thế gian nói: “*Tâm viên ý mã*”. Tâm chúng ta giống như con khỉ chuyên cành, như con ngựa chạy ngoài đồng cỏ. Buổi sáng, chúng ta phát tâm nhưng đến buổi chiều chúng ta đã hối hận, chúng ta cho rằng mình đã phát tâm quá nhiều. Chúng ta làm việc gì thì chúng ta phải mở tâm trước sau đó chúng ta mới mở ví. Chúng ta mở ví trước thì sau đó chúng ta sẽ hối hận. Con người rất dễ hối hận, chúng ta hối hận về những lỗi lầm thì ít mà chúng ta thường hối hận vì mình đã làm những việc hy sinh phụng hiến cho người. Đây là căn bệnh của mỗi chúng ta. Chúng ta đã quyết định rồi thì chúng ta không nên hối hận. Bài học hôm trước, Hòa Thượng nói: “***Chúng ta muốn khuyên người, chúng ta muốn người khác tin mình thì trước tiên, chính chúng ta phải làm***”. Chúng ta thật làm thì chúng ta mới có thể ảnh hưởng đến người khác.

Hòa Thượng nói: “***Phật dạy chúng ta, chúng ta đã có thân người, đã đến thế gian thì cũng phải ở vài chục năm. Mấy mươi năm ngắn ngủi này chúng ta sẽ dụng tâm như thế nào? Thế gian là vô thường, tất cả những thứ có hình tướng đều sẽ hư hoại***”. Nhiều người muốn sống mãi nên họ không có sự chuẩn bị cho cái chết, khi vô thường đến thì bàng hoàng, khiếp sợ, cố bám víu tìm sự sống. Chúng ta biết rằng ngày nào đó chúng ta sẽ phải chết nhưng chúng ta muốn cuộc sống kéo dài càng lâu càng tốt. Nhiều người khi sinh tử đến họ chạy Đông, chạy Tây để tìm người cứu giúp.

Một lần tôi cũng được cử đi tìm thầy thuốc, bệnh nhân đã rất gần kề cái chết nên có ai nói chỗ nào linh nghiệm thì bệnh nhân đều muốn tìm đến. Mọi người nói rằng vị Thầy thuốc này có thể trị được bệnh rất nặng, tôi nhìn thấy vị Thầy đó đã rất già, thân thể ốm yếu nên tôi không thấy có niềm tin. Chúng ta có được thân người, chúng ta có thật sự đem mấy mươi năm ngắn ngủi này để hy sinh phụng hiến, dâng hiến hết thời gian sống cho cuộc đời hay không? Phật không bao giờ bảo đệ tử dâng hiến cuộc đời cho Phật còn Ma thì bảo chúng ta dâng hiến cuộc đời cho các đấng bề trên. Chúng ta đang dùng thời gian ngắn ngủi này làm việc có ý nghĩa hay chúng ta dùng nó để tạo nghiệp? Tôi cảm thấy mỗi ngày trôi qua đều rất ý nghĩa vì tôi có thể tận lực vì người.

Hòa Thượng nói: “***Người thông minh, trí tuệ thì họ biết rõ “vạn pháp giai không, nhân quả bất không”. Vạn pháp đều không, nhưng nhân quả thì bất không. “Đoạn ác” chính là chúng ta đoạn tập khí, phiền não của chính mình. “Tu thiện” là chúng ta trì Giới - Định - Tuệ, tu sáu phép tu của Bồ Tát, tu Mười Nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền. Chúng ta phải đem Tam Học, Lục Độ, Mười Nguyện biến thành tư***

tưởng, kiến giải, hành vi của chính mình và hành trì trong đời sống. Đây chính là chúng ta tích công, bồi đức". Chúng ta tạo nhân thì chắc chắn sẽ phải nhận lấy quả. Nhân nào quả đó. Chúng ta muốn tích công bồi đức thì chúng ta phải dũng mãnh tinh tấn "*đoạn ác, tu thiện*". Có nhiều người cho rằng, đoạn ác là chúng ta không làm những việc ác lớn còn những việc ác nhỏ thì chúng ta không thể tránh được đây là quan điểm sai lầm. "*Tu thiện*" không phải là chúng ta bỏ thí nhiều tiền của mà "*Tu thiện*" quan trọng nhất là chúng ta phải đem Tâm Học, Lục Độ, Mười Nguyện biến thành tư tưởng, kiến giải, hành vi của chính mình.

Hòa Thượng nói: "*Trái ngược với Giới - Định là ba độ Tham - Sân - Si. Phật dạy chúng ta lấy Giới học để đoạn Tham, lấy Định học để đoạn Sân, lấy Tuệ học để đoạn Si. Ngày ngày chúng ta chuyển Tham - Sân - Si thành Giới - Định - Tuệ. Đây chính là đoạn ác, tu thiện*".

Hòa Thượng nói: "*Sáu phép tu của Bồ Tát lấy bỏ thí đoạn tham lam, lấy trì giới đoạn ác nghiệp, lấy nhẫn nhục đoạn sân si, lấy tinh tấn đoạn giải đãi, lấy thiền định đoạn tán loạn, lấy trí tuệ để đoạn ngu si. Trong cuộc sống hàng ngày, nếu người nào đối nhân xử thế tiếp vật tuân thủ theo sáu nguyên tắc này thì người này chính là Bồ Tát. Khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của Bồ Tát nhất định tương ứng với những nguyên tắc này*". Bỏ thí nội tài là chúng ta bỏ thí năng lực, sở trường của mình. Bỏ thí ngoại tài là chúng ta bỏ thí tiền tài, vật chất. Ngày ngày chúng ta luôn ở trong trạng thái tán loạn, ngu si. Nếu chúng ta không ngu si thì chúng ta sẽ không làm những việc sai trái. Chúng ta có trí tuệ, chúng ta biết được "*vạn pháp giai không*" thì chúng ta không ngày ngày vun vén cho cái thân giả tạm này. Chúng ta chỉ cần chăm sóc cho thân vừa đủ, nếu chúng ta không chăm sóc thân thì chúng ta không có sức làm việc lợi ích chúng sanh, chăm sóc cho thân thể mình quá nhiều thì thân chúng ta sẽ trì trệ. Chúng ta muốn trải qua đời sống của Bồ Tát thì chúng ta phải vận dụng Sáu Phép Tu của Bồ Tát. Phạm phu suốt ngày tham lam, sân hận, lười biếng, tán loạn, ngu si.

Hòa Thượng dạy: "*Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền*". Chúng ta "*y giáo phụng hành*" làm theo lời của các Ngài thì chắc chắn chúng ta sẽ không bao giờ sai. Chúng ta làm theo tập khí, phiền não của mình thì chắc chắn chúng ta sẽ làm sai. Chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Hòa Thượng, chúng ta nghe lời, làm theo thì chúng ta càng làm thì sẽ càng có kết quả tốt. Tất cả những việc chúng ta làm đều vì lợi ích chúng sanh, không vì mình.

Hòa Thượng nói: "*Mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền là đại hạnh viên mãn của Bồ Tát. Trên Kinh Phật dạy: "Bồ Tát không tu hạnh Phổ Hiền thì không thể viên thành Phật Đạo". Tâm lượng của Bồ Tát Phổ Hiền là: "Tâm bao thái hư, lượng châu sa giới". Chúng ta phải dùng tâm lượng này làm tất cả thiện pháp*". Hạnh Phổ Hiền dạy chúng ta phải mở rộng tâm lượng, chúng ta phải mở rộng tâm đến tận hư

không sáu pháp giới. Chúng ta không dùng tâm lượng này để tu các thiện pháp thì chúng ta không thể làm được viên mãn.

Hòa Thượng nói: **“Trong Mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, nguyện đầu tiên là: “Nhất giả lễ kính chư Phật, nhị giả xưng tán Như Lai”. Chúng ta phải làm theo thứ tự, phải bắt đầu làm từ lễ kính. Lễ kính là căn bản của hành môn. Đối với tất cả người, vật chúng ta đều phải cung kính. Trên Kinh nói: “Tất cả chúng sanh là Cha Mẹ đời quá khứ, là vị Phật ở tương lai”. Chúng ta dùng tâm hiếu thuận với Cha Mẹ để hiếu thuận tất cả chúng sanh, dùng tâm tôn kính đối với Sư trưởng để tôn kính đối với tất cả chúng sanh. Người nào làm được điều này thì người đó chính là Bồ Tát Phổ Hiền. Bồ Tát không tu hành hạnh Phổ Hiền thì không thể viên thành Phật Đạo”.**

Hòa Thượng nói: **“Các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền dạy người ắt ác dương thiện, đây chính là vì đức hạnh của mình cũng chính là vì để xã hội an định”.** Chúng sanh chưa đoạn trừ được tập khí, phiền não, họ có nhiều lỗi lầm vì họ chưa được dạy. Chúng ta được dạy mà chúng ta vẫn còn nhiều lỗi lầm. Thầy Thái nhận dạy một lớp mà học sinh nghịch phá nhất trường, các Thầy Cô giáo hỏi vì sao không thấy Thầy Thái nổi giận bao giờ thì Thầy nói: **“Mình được Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian dạy bảo 8000 lần thế mà mình vẫn chưa tốt hướng chỉ những người chưa được dạy! Tôi được dạy mà tôi còn chưa tốt vậy thì làm sao tôi dám khởi tức giận đối với những học trò chưa được dạy!”.** Tâm lượng của Thầy Thái từ bi đến cùng tột.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh có mặt tốt, mặt xấu. Mặt tốt thì chúng ta nên tán dương. Mặt xấu thì chúng ta không nên nhắc đến. Chúng ta phải giúp chúng sanh giác ngộ. Họ làm việc tốt mà được khen ngợi, làm việc xấu mà không ai nhắc đến thì họ sẽ sinh tâm hổ thẹn mà tự thay đổi”.** Chúng sanh có tập khí sâu dày, rất khó nhận ra lỗi lầm của mình. Chúng ta rời xa giáo huấn của Phật Bồ Tát của Thánh Hiền thì chúng ta khởi tâm động niệm đều theo tập khí.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả chúng sanh sống ở thế gian này, về mặt vật chất hay tinh thần sẽ có chỗ khiếm khuyết. Nếu chúng ta có năng lực thì chúng ta phải tận tâm tận lực chủ động giúp đỡ họ. Đây là tinh thần của Phật Bồ Tát của người học Phật”.** Người xưa nói: **“Lo trước cái lo của thiên hạ, vui sau cái vui của thiên hạ”.** Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không tích cực thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền thì vài chục năm nữa chúng ta nói cũng không ai nghe theo!”.** Đây là Hoà Thượng lo trước cái lo của thiên hạ. Người có tâm từ bi thì họ sẽ nhìn thấy rõ viễn cảnh của cuộc sống. Gần đây trên báo đưa tin, một người dẫn bạn gái về nhà giới thiệu với Cha Mẹ, khi Cha Mẹ không đồng ý thì họ mang thuốc trừ sâu đổ vào nồi canh. Người Mẹ thấy trong nồi canh có mùi lạ nên đã đổ đi. Con người không biết luân thường đạo lý thì rất đáng sợ. Cha Mẹ mà họ còn có ý định giết thì không có việc gì mà họ không dám làm.

Chúng ta không cần đợi chúng sanh van xin, cầu khẩn mà chúng ta phải chủ động, tận tâm, tận lực vì chúng sanh. Nhà Phật nói: “*Chúng ta là những người bạn không mời của chúng sanh*”. Nơi nào cần thì tôi sẽ đến nơi đó. Chúng ta đến để chiếm lợi thì họ sẽ đui, chúng ta mang lợi đến cho người thì họ sẽ hoan nghênh, tiếp đón chúng ta. Những việc có thể mang lại lợi ích lâu dài thì chúng ta phải làm. Hôm trước, khi ở Sơn Tây, tôi nói với các bác ở trong thôn, mùa hè sắp đến, các con có thể đến tham gia các lớp học của hệ thống, nếu các con không có chỗ để phát triển trí tuệ, năng lực, đạo đức thì các con sẽ làm những thứ phát triển tà tri, tà kiến như chơi game, phá làng, phá xóm. Mọi người trong thôn rất hoan hỷ, khi con cháu của họ được dạy ngoan hiền thì họ sẽ rất vui. Chúng ta phải lo trước cái lo của thiên hạ, khi mọi người vui thì chúng ta vui theo!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!